

Kristi Himmelfart 2022 Byrum kirke, Læsø. Salmer fra salmebogen: 251 - 252 - 260

Evangelielæsning: Lukasevangeliet 24,46-53:

Jesus sagde til dem:

"Således står der skrevet: Kristus skal lide
og opstå fra de døde på den tredje dag,
og i hans navn skal der prædikes omvendelse til syndernes forladelse
for alle folkeslag.

I skal begynde i Jerusalem, og I skal være vidner om alt dette.

Og se, jeg sender *det*, min fader har lovet jer;
men bliv i byen, indtil I bliver iført kraft fra det høje."

Han tog dem med ud af byen, hen i nærheden af Betania,
og løftede sine hænder og velsignede dem.

Idet han velsignede dem, skiltes han fra dem
og blev båret op til himlen.

De tilbad ham,

og fyldt med glæde vendte de tilbage til Jerusalem,
og de var hele tiden i templet og lovpriste Gud.

AMEN

Der er noget interessant ved, at i dag – Kristi Himmelfartsdag –
handler både teksten fra Apostlenes Gerninger (som vi plejer at læse)
og teksten fra Lukasevangeliet
først og fremmest om, at *disciplene skal vente på Helligånden*.

Himmelfarten fylder ikke mange linjer.

Jeg er ikke i tvivl om, at Jesus steg til himmels; det er ikke dér, jeg vil hen.

Men måske er Jesu Kristi Himmelfart

en *levende illustration* af, at Jesus forlod os på det jordiske, fysiske, kropslige
plan for at være til stede på det *himmelske plan*.

Disciplene fik det helt konkret at se:

Jesus blev flyttet fra jorden til Himlen.

Og det er en anden måde at sige:

Jesus forlod os kropsligt og kommer til os åndeligt som Helligånden !

I det perspektiv findes der to transformationer

– eller på godt dansk – to forvandlinger.

Den ene er den guddommelige:
Den jordiske fysiske kropslige Jesus *flyttes* fra jorden til himlen.

Sagt på en anden måde:
Den præeksistente universelle Kristus, som var til stede før og efter denne verdens eksistens, inkarneredes – blev transformeret til et menneske – blev født som mennesket Jesus.

Nu blev han – igen – *transformeret* fra Jesu fysiske krop til Åndens evige eksistens.
Rent fysisk kunne man se det ved, at Han løftedes op til himmelen.

Samtidig forberedes den *menneskelige transformation*:
Vi skulle ikke mere blot forholde os til (og være afhængige af) den fysiske Jesus (som levede på det sted og på den tid);
men vi måtte modtage Helligånden på alle steder og til alle tider:
Det var det, som skete til den første pinse !

Apostlene og de første kristne oplevede det meget voldsomt og konkret:
Ildflammer over deres hoveder, tungetale og direkte åndsinspiration.

De ser vi stadig i nogle kirkesamfund og især dér, hvor kristendommen er ”ny”.
I Apostlenes Gerninger. kap 11, vers 15
kan vi læse, at apostlene selv refererede til, at den slags oplevede de også *i den første tid*.

Helligåndens komme er naturligvis temaet i pinsen.

Det er det i grunden også på søndag.

Men i dag – Kristi Himmelfartsdag – er temaet *Jesu guddommelige transformation: fra krop til ånd*.
fra geografisk bundethed til globalt nærvær
fra kulturelt udgangspunkt til universalitet
fra tidsmæssig binding til enhver tids muligheder og til Evighedens Dimension.

Jesu Krop blev til Ånd – Helligånd – og Helligånden fylder vores krop.

Jesus levede i Israel – der er kristne over hele verden — kristne er faktisk gået ud og har forsøgt at gøre alle folkeslag til Jesu Disciple.
Der er kristne alle vegne på jorden.

I begyndelsen var kristendommen snævert knyttet til Jødedommen.
— diskussionen, om man skulle omskæres for at kunne blive døbt —

Der var små ansatser til en udvidelse af perspektivet allerede i Jesu møde med ikke-jøder.

— lignelsen om den barmhjertige *samaritaner* —
Jesu møde med den kanaanæiske kvinde.
Den romerske officer med den syge søn.

I Apostlenes Gerninger tager det fart og kristendommen bliver udbredt i hele Middelhavsområdet.

Ansgar, Poppo og hvem der nu var — måske tilfangetagne irske munke, røvet af vikingerne — de har også bragt kristendommen til os her i Danmark.

Senere i kirkehistorien var mission ofte lidt for stærkt knyttet til den vestlige verdens værdier.

I dag er vi mere bevidste om, at kristendom er ikke det samme som et vestligt kulturelt eller økonomisk mønster – kristendom er langt mere omfattende; og har i høj grad korrigerende impulser også til vores måde at leve på.

Kristendom er universel – og vi skal snarere se til Jesus end til vores egen kirkehistorie.

Kristendom kan også få forskellige former, alt efter hvilke kulturer, den lever i.

Tidligere var kristendommen også tæt knyttet til den patriarkalske kultur: Kun mænd kunne være præster, og ingen tænkte over, at Gud benævntes “Herre”.

Og så alligevel:

Jesu Moder Maria fik sådan en halvguddommelig status i middelalderen.
Det var måske mere kulturelt end bibelsk begrundet.

I Læsøromanen: Løv som vinden jager synes en hårdtarbejdende og hårdtprøvet kvinde, at Jomfru Maria som en moder bedre kunne forstå hende og hjælpe hende end Gud Fader eller “Manden Jesus” - og det på trods af, at øens præst tordnede mod de sidste rester af katolicisme.

Men som hun tænkte ved sig selv:
Der var meget, den præst ikke vidste.

Kønstemaet i forhold til Gud vil vi i dag snarere begrunde i,
at *Gud skabte mennesket i sit Billede; som mand og kvinde skabte Han dem.*

Kvinden er altså lige så meget skabt i Guds Billede som Manden;
ja Billedet af Gud er måske netop Kvinden og Manden i forening ?

Selvfølgelig er Gud mere end en mand og mere end en kvinde
— og mere end de to til sammen.

Jesus levede for 2000 år siden.

Naturligvis talte han ind i den forståelse, mennesker havde dén gang. Samtidig
ændrede Han deres forståelse radikalt.

Vores tid er på mange måder anderledes.

Vores viden er nuanceret på andre områder.

Så vi skal også forestille os, hvad Jesus vil sige *ind i vores tid.*

Himmelfarten viser netop, at Jesus er *forankret i Evigheden* – d.v.s. uden for
tiden – bredt ud til alle tider og alle steder.

Derfor bliver vores opgave på mange måder at udskille det, som er tidstypisk og
holde fast ved det, som er universelt afgørende.

Naturligvis er vi ikke alle enige om, hvad der er hvad.

Men vi kan som regel blive enige om, at Jesus, hans taler og lignelser,
Hans møder med mennesker,
Hans død og genopstandelse
er de centrale punkter.

Hvordan det så skal udmøntes for os, her, i dag, må vi bede Helligånden om at
inspirere os til at finde ud af.

Naturligvis er kærligheden det afgørende omdrejningspunkt.

Og når vi beder Helligånden om hjælp til at forstå, dyrke, glæde os over og lade
os styre af kristendommen i dag,
så kan der ske alt muligt forskelligt:
Lige fra at vi må stole på vores følelser, intuitioner og forstand, over en stille
hvisken i hjertet til omvæltende forandringer.

AMEN

BØN: STILHED

Jesus Kristus, søn af Gud.

I dag løftes Du til Himlen.

Den himmel, der er over os alle og om os alle. Tak for det.

For nu er din kærlighed vores himmel.

Nu lever vi under din tilgivelse og i din velsignelse.

Vi beder dig:

Lad altid Dit Liv og Din Fred lyse,

som månen og stjernerne om natten,

og som solen om dagen,

for os og for alle folk på jorden.

Vi beder for vores Dronning .. og for alle kongehuse.

Vor vores regering .. og for alle landes regeringer.

Vi beder for de syge og for de ensomme.

Vi beder for dem, der er tynget af en stor sorg.

Vi beder om fred i Ukraine

og hjælp til alle dem, der lider under krigen.

Styrk vores gæstfrihed i forhold til dem,

der kommer til Danmark.

Vi beder dig komme til os - og til alle – med din hjælp og glæde.

Giv os troen på opstandelsen og det evige Liv.

AMEN.

Vor Herres Jesu Kristi Nåde

og Guds kærlighed

og Helligåndens fællesskab

være med os alle!

Amen